

la mè nòna...

l'ài sèmpro chi vesina
arènt ai mè pensieri
con quei sòi oci mòri
castègne calde e dolce

recòrdo le sò storie
de 'n bèl taliàn che a Barc'
'l se l'à portada 'n gaida
vardar el sol che nase

e ancöi strengiuda al cör
la tègno fisa arènt
careza mòrbia e tèndra
coşìn dei sogni bèi

l'ài sèmpro chi, vesina
la nòna, àut del cör
l'è 'l mè pensier pù bèl
come 'n bèl fior azùr

la me 'mprofuma i dèi
l'è rösa senza spini
e scampa 'n baso s'cèt
disendoghe 'l mè amor

l'ài sèmpro chi, vesina
coi sò cavèi de néo
la me destebia 'l viver
compagna 'l pas sinzéra

e ancöi l'è 'n dì de festa
strucadi arènt a ela
vardar el sol che slùse

ensèma su 'n bèl prà

la mè nòna...

Giuliano

Auguri alla Maria, la nonna di Elisabetta

Questo/a opera è pubblicata con una Licenza Creative Commons

